

Sygn. akt: III U 1617/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2013r. w O.

sprawy z odwołania Z. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania Z. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 09.09.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 1617/13

UZASADNIENIE

Z. M. w dniu 16.09.2013r. wniósł odwołanie od decyzji (...) Oddział w P. z dnia 09.09.2013r., znak (...), którą to decyzją odmówiono mu prawa do świadczenia przedemerytalnego stwierdzając, że nie spełnia warunków do przyznania tego świadczenia, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie wskazując, że z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania przed organem rentowym wynika, że Z. M. od dnia 06.08.2012r. był zarejestrowany jako bezrobotny i w okresie od dnia 14.08.2012r. do dnia 13.08.2013r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych.

Organ rentowy wskazał, że przed zarejestrowaniem w PUP Z. M. prowadził działalność gospodarczą a jak oświadczył, działalność tę zakończył i nie było ogłoszonej upadłości, dlatego nie spełnia warunku określonego w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Z tych względów zdaniem organu rentowego decyzją z dnia 09.09.2013r. prawidłowo odmówiono Z. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 20.08.2013r. Z. M. (ur. (...)) złożył w ZUS wniosek o świadczenie przedemerytalne.

Zaskarżoną decyzją z dnia 09.09.2013r. ZUS odmówił mu prawa do tego świadczenia stwierdzając, że nie spełnia warunków określonych w art. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych.

W ocenie Sądu odwołanie Z. M. od w/w decyzji jest niezasadne.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. Nr 120, poz. 1252, ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.) i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Stosownie do art. 2 ust. 3 powołanej ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w O., wystawionego w dniu 16.08.2013r., wynika, że Z. M. jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna od dnia 06.08.2012r. i przez okres 12 miesięcy (od 14.08.2012r. do 13.08.2013r.) pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Do dnia wydania zaświadczenia nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (k. 5 akt SP3 7053906). W świetle powyższego zaświadczenia odwołujący spełnia więc jedynie warunki określone w art. 2 ust. 3 w/w ustawy.

Zdaniem Sądu Z. M. nie spełnia natomiast żadnego z warunków określonych w art. 2 ust. 1 w/w ustawy i dlatego nie może uzyskać prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Poza sporem jest, że ostatnim okresem ubezpieczenia Z. M. jest okres prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołujący na rozprawie w dniu 11.12.2013r. oświadczył, że przed pobieraniem zasiłku dla bezrobotnych prowadził działalność gospodarczą i opłacał składki (k. 14a.s.). Zauważyć przy tym trzeba, że składając wniosek o świadczenie przedemerytalne odwołujący nie składał żadnych dokumentów dotyczących stażu pracy, lecz powołał się na dokumentację załączoną do jego akt rentowych.

Sądowi z urzędu wiadomo, iż Z. M. w sprawie IIIU 1618/13 wniósł odwołanie od decyzji ZUS odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i w aktach rentowych załączonych do tych akt znajduje się pozostała część dokumentacji związanej ze stażem pracy odwołującego. Ponieważ dokumentacja ta jest potrzebna w sprawie IIIU 1618/13, Sąd dopuścił dowód z tej dokumentacji w zakresie koniecznym do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy: wniosku o rentę, potwierdzenia ubezpieczenia działalności gospodarczej i zarządził sporządzenie kserokopii tych dokumentów oraz załączenie do akt niniejszej sprawy.

W kwestionariuszu dotyczącym okresów składkowych i nieskładkowych, sporządzonym przy wniosku o rentę (k. 16a.s.) odwołujący wskazał, że do dnia 01.08.2012r. prowadził działalność gospodarczą i opłacał składki. Z potwierdzenia ubezpieczenia osób opłacających składki na własne ubezpieczenia (k. 17a.s.) wynika zaś, iż odwołujący opłacał składki do 08.07.2012r.

Z powyższych dokumentów jednoznacznie wynika, iż ostatnim ubezpieczeniem odwołującego – przed zarejestrowaniem jako osoba bezrobotna i przed pobieraniem zasiłku z PUP – było ubezpieczenie z tytułu działalności gospodarczej, a nie ma znaczenia fakt, czy składki były opłacane do 1.08.2012r., czy do 08.07.2012r.

W tej sytuacji podstawą ubiegania się przez Z. M. o świadczenie przedemerytalne mógłby być tylko przepis art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Odwołujący nie spełnił jednak wskazanego w tym przepisie wymogu ogłoszenia upadłości.

Z. M. przyznawał przed ZUS, że nie występował o ogłoszenie upadłości w ramach swojej działalności gospodarczej, a jedynie zakończył prowadzenie tej działalności. Zauważyć jednak trzeba, że zakończenie działalności nie jest tożsame z ogłoszeniem upadłości, a treść przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 w/w ustawy jest jednoznaczna i wymaga ogłoszenia upadłości (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012r., I UK 437/11, SNP 2013/11-12/135, LEX nr 1214558).

Zauważyć też należy, iż Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20.11.2006r. w sprawie SK 66/06 (OTK-A 2006/10/152) orzekł, iż art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych jest zgodny z art. 67 ust. 2, art. 32 oraz art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Również Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 27.08.2013r. (III AUa 189/13, LEX nr 1362647) stwierdził, że w stosunku do osób prowadzących działalność gospodarczą warunkiem ubiegania się o świadczenie przedemerytalne jest ogłoszenie upadłości. Upadłość ma zastosowanie do osób będących przedsiębiorcami, czyli - osób fizycznych, prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które we własnym imieniu prowadzą działalność gospodarczą lub zawodową.

Sąd Okręgowy w pełni podziela w/w poglądy, które znajdują bezpośrednie zastosowanie w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, iż Z. M. nie spełnia warunku ogłoszenia upadłości, określonego w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Nie ma więc znaczenia, czy osiągnął staż pracy i wiek wskazany w tym przepisie.

Z. M. nie spełnia też warunków do przyznania świadczenia przedemerytalnego, określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1-2 i pkt 4-6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Wskazać trzeba, że w wypadku świadczeń przedemerytalnych przesłanką wspólną dotyczącą uprawnionych jest definitywna utrata możliwości uzyskiwania dochodu z przyczyn niezależnych od zainteresowanych. Wymogiem niezbędnym dla uzyskania tego świadczenia jest wystąpienie określonej w ustawie przyczyny ustania pracy. W art. 2 ust. 1 pkt 1-2 i 4-6 w/w ustawy zostały wymienione okoliczności uzasadniające powstanie prawa takie jak: likwidacja lub niewypłacalność pracodawcy (w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy), przyczyny dotyczące zakładu pracy (w rozumieniu przepisów ustawy z 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy), zarejestrowanie się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Żaden z tych warunków nie jest spełniony, bowiem Z. M. przed zarejestrowaniem się w PUP prowadził działalność gospodarczą, nie pozostawał zaś w stosunku pracy (ostatnie zatrudnienie ustało 30.04.1990r. - k. 16a.s.) i nie pobierał renty (prawo do renty ustało z dniem 28.02.2002r. k.5a.s.).

W konsekwencji należy uznać, że prawidłowe jest stanowisko organu rentowego stwierdzające, że odwołujący nie spełnia żadnej z przesłanek wymaganych do przyznania świadczenia przedemerytalnego, a w szczególności przesłanki z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie Z. M. od decyzji ZUS z dnia 09.09.2013r. r. nie jest zasadne i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. zostało oddalone.